

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 11ης Μαΐου 2006*

Στην υπόθεση T-194/05,

TeleTech Holdings, Inc., με έδρα το Denver, Colorado (Ηνωμένες Πολιτείες),
εκπροσωπούμενη από την A. Gould και τον M. Blair, solicitors,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από τον D. Botis,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και
παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Teletch International SA, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους J.-F. Adelle και F. Zimeray, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Μαρτίου 2005 (R 497/2004-1), αφορώσας διαδικασία ανακοπής μεταξύ της TeleTech Holdings, Inc., και της Teletch International SA,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και I. Pelikánová, δικαστές,
γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Μαΐου 2005,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Οκτωβρίου 2005,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Οκτωβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 14 Μαΐου 2001, η παρεμβαίνουσα ζήτησε από το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: ΓΕΕΑ) την καταχώριση του λεκτικού σήματος TELETECH INTERNATIONAL ως κοινοτικού σήματος για υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 35, 38 και 42 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχώρισεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

- 2 Στις 24 Ιουνίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε ανακοπή βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, κατά της καταχώρισεως του εν λόγω κοινοτικού σήματος. Η ανακοπή στρεφόταν κατά όλων των υπηρεσιών των οποίων έγινε μνεία στην προηγούμενη παράγραφο και βασιζόταν, μεταξύ άλλων, στην ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των εξής προγενεστέρων σημάτων:
 - του κοινοτικού λεκτικού σήματος TELETECH GLOBAL VENTURES·

 - του βρετανικού εθνικού λεκτικού σήματος TELETECH.

- 3 Με απόφαση της 23ης Απριλίου 2004, το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή, κρίνοντας ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενεστέρου βρετανικού σήματος. Δεν έκρινε αναγκαίο να εξετάσει τους λοιπούς λόγους απαραδέκτου της επίμαχης καταχώρισεως, επισημαίνοντας ότι η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως με το προγενέστερο βρετανικό σήμα αρκούσε για να εμποδίσει την αιτηθείσα καταχώριση.

- 4 Στις 23 Ιουνίου 2004, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Η προσφεύγουσα επισήμανε ότι η προσφυγή αυτή δεν στρεφόταν κατά της καθαυτό απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, αλλά κατά της αρνήσεως εξετάσεως των λοιπών προβληθέντων λόγων απαραδέκτου της καταχωρίσεως.

- 5 Με απόφαση της 3ης Μαρτίου 2005, R 497/2004-1 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη. Διαπίστωσε ότι, δεδομένου ότι η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος απορρίφθηκε στο σύνολό της, η απόφαση του τμήματος ανακοπών δικαίωσε πλήρως την προσφεύγουσα.

Αιτήματα των διαδίκων

- 6 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·

- να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα ανακοπών, ώστε αυτό να αποφανθεί και επί του λόγου απαραδέκτου της καταχώρισεως ο οποίος βασίζεται στο προγενέστερο κοινοτικό σήμα·

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του Πρωτοδικείου και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

7 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

8 Η παρεμβαίνουσα ζητεί την απόρριψη της προσφυγής.

Σκεπτικό

9 Κατά το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, όταν η προσφυγή προδήλως στερείται παντελώς νομικής βάσεως, το Πρωτοδικείο δύναται, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

- 10 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι έχει αρκούντως διαφωτιστεί από τη δικογραφία και αποφασίζει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού, να αποφανθεί χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 11 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται κατ' ουσίαν ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 58 του κανονισμού 40/94. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως έχει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ορθότητα της συλλογιστικής που ακολούθησε η απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, T-342/02, Metro-Goldwyn-Mayer Lion κατά ΓΕΕΑ — Moser Grupo Media (Moser Grupo Media) (Συλλογή 2004, σ. ΙΙ-3191). Με το δεύτερο σκέλος, ισχυρίζεται ότι τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση διαφοράς διαφέρουν από αυτά επί των οποίων εκδόθηκε η απόφαση εκείνη.
- 12 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το Πρωτοδικείο στηρίχτηκε, με τη σκέψη 44 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Moser Grupo Media, στη συλλογιστική που εκτίθεται στη σκέψη 33 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 1992, T-138/89, NBV και NVB κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. ΙΙ-2181). Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η νομική κατάσταση των προσφευγουσών της υποθέσεως NBV και NVB κατά Επιτροπής διαφέρει από τη δική της στη συγκεκριμένη περίπτωση, καθόσον η αιτιολογία της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών τροποποίησε τη νομική της κατάσταση.
- 13 Ισχυρίζεται ότι ο αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος του οποίου η αίτηση απορρίφθηκε κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου κοινοτικού σήματος εμποδίζεται να ζητήσει τη μετατροπή του σε εθνικό σήμα, δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94. Κατά την προσφεύγουσα, σε μια τέτοια

περίπτωση, κατά του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ισχύει λόγος απαραδέκτου της καταχώρισεως ο οποίος αφορά ολόκληρη την επικράτεια της Κοινότητας, ώστε να μη χωρεί μετατροπή του σε εθνικό σήμα δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

- 14 Επιπλέον, ενώ η απόρριψη αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος η οποία βασίζεται σε προγενέστερο κοινοτικό σήμα εμποδίζει τον αιτούντα την καταχώριση του σήματος να επικαλεσθεί την προτεραιότητα της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος εντός όλων των κρατών μελών, η απόρριψη αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος απλώς και μόνο βάσει προγενεστέρου εθνικού σήματος επιτρέπει στον αιτούντα την καταχώριση του σήματος να επικαλεσθεί, μέσω αιτήσεως μετατροπής, ευνοϊκότερη ημερομηνία καταθέσεως απ' ό,τι σε περίπτωση υποβολής αιτήσεων καταχώρισεως εθνικών σημάτων κατόπιν της απορρίψεως αυτής.
- 15 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι ο σκοπός του κανονισμού 40/94 συνίσταται στο να πεισθούν οι επιχειρηματίες να μεταβούν από ένα εθνικό σύστημα προστασίας των καταχωρισθέντων σημάτων σε ένα κοινοτικό σύστημα ενιαίας προστασίας του σήματος εντός όλων των κρατών μελών. Συναφώς, παραπέμπει στην πρώτη αιτιολογική σκέψη και στο άρθρο 34 του κανονισμού αυτού.
- 16 Με το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου της ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις διαφορές ως προς τα πραγματικά περιστατικά μεταξύ της υπό κρίση υποθέσεως και αυτής επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Moser Grupo Media.

- 17 Πρώτον, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη, η απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος εκ μέρους του τμήματος ανακοπών, βάσει ορισμένων μόνον από τα προγενέστερα εθνικά σήματα των οποίων έγινε επίκληση προς στήριξη της ανακοπής, εξηγείται από τις δυσχέρειες αποδείξεως της υπάρξεως των λοιπών εθνικών σημάτων των οποίων έγινε επίκληση. Καμία τέτοιου είδους δυσχέρεια δεν υπάρχει όσον αφορά το προγενέστερο κοινοτικό σήμα TELETECH GLOBAL VENTURES, του οποίου έγινε επίκληση προς στήριξη της ανακοπής της προσφεύγουσας. Ομοίως, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Moser Grupo Media, η ανακόπτουσα βασίστηκε σε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ενώ, εν προκειμένω, το κοινοτικό σήμα του οποίου έγινε επίκληση έχει ήδη καταχωρισθεί.
- 18 Δεύτερον, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Grupo Media, η προσφεύγουσα προσήψε στο τμήμα ανακοπών ότι δεν στήριξε την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος σε όλα τα εθνικά σήματα των οποίων έγινε επίκληση προς στήριξη της ανακοπής, ενώ, εν προκειμένω, προσάπτεται στο τμήμα ανακοπών ότι δεν έλαβε υπόψη του προγενέστερο κοινοτικό σήμα.
- 19 Τρίτον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το προγενέστερο κοινοτικό σήμα TELETECH GLOBAL VENTURES έχει αποτελέσει αντικείμενο αποφάσεως μερικής ακυρώσεως, αφορώσας την πλειονότητα των υπηρεσιών για τις οποίες είχε καταχωρισθεί [απόφαση του τμήματος ακυρώσεως του ΓΕΕΑ της 22ας Φεβρουαρίου 2001, επιβεβαιωθείσα με την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Μαΐου 2003, προσβληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου· βλ., επίσης, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαΐου 2005, T-288/03, TeleTech Holdings κατά ΓΕΕΑ — Teletch International (TELETECH GLOBAL VENTURES), Συλλογή 2005, σ. II-1767, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναίρεσεως και η οποία απορρίπτει την προσφυγή της προσφεύγουσας κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών]. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, αν η ακυρωτική αυτή απόφαση καταστεί απρόσβλητη, δεν θα μπορεί πλέον να επικαλεσθεί το προγενέστερο κοινοτικό σήμα TELETECH GLOBAL VENTURES στο πλαίσιο διαδικασίας μετατροπής ή στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών καταχωρίσεως σήματος. Αντιθέτως, εκτιμά ότι, αν το τμήμα ανακοπών είχε στήριξει την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο προγενέστερο κοινοτικό σήμα, η μετατροπή της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος της παρεμβαίνουσας σε αίτηση καταχωρίσεως εθνικών σημάτων θα αποκλειόταν σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

20 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

21 Κατά το άρθρο 58, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94, «[κ]άθε διάδικος σε διαδικασία για την οποία εκδόθηκε απόφαση μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά το μέρος που η απόφαση αυτή δεν τον δικαιώνει».

22 Επομένως, κατά το μέτρο που η απόφαση την οποία αφορά το άρθρο 58 του κανονισμού 40/94 δικαιώνει ένα διάδικο, ο διάδικος αυτός δεν έχει δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών και κατά συνέπεια μια τέτοια προσφυγή είναι απαράδεκτη.

23 Εν προκειμένω, πρέπει να εξακριβωθεί αν το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι η απόφαση του τμήματος ανακοπών δικαιώσε πλήρως την προσφεύγουσα.

24 Με τον μοναδικό λόγο της ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο τμήμα προσφυγών ότι παραγνώρισε το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα μπορούσε να ζητήσει τη μετατροπή της αιτήσεώς της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος σε αίτηση καταχωρίσεως εθνικού σήματος, δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, δεδομένου ότι η μετατροπή αυτή αποκλείεται μόνον ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο όπου, σύμφωνα με την απόφαση του τμήματος ανακοπών, ισχύει ως προς την αίτηση καταχωρίσεως εθνικού σήματος

λόγος απαραδέκτου της καταχώρισεως, σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού. Αντιθέτως, αν το τμήμα ανακοπών είχε δεχθεί την ανακοπή βάσει του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του προγενεστέρου κοινοτικού σήματος και του σημείου του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, η μετατροπή της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος θα αποκλειόταν, κατά την προσφεύγουσα, εντός όλων των κρατών μελών της Κοινότητας. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι το προγενέστερο κοινοτικό σήμα κινδυνεύει να ακυρωθεί, οπότε η προσφεύγουσα δεν θα μπορεί πλέον στο μέλλον να στηριχθεί στο σήμα αυτό για να προσβάλει την καταχώριση εθνικών σημάτων TELETECH INTERNATIONAL.

- 25 Συναφώς, υπενθυμίζεται κατ' αρχάς ότι, σύμφωνα με τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, το κοινοτικό καθεστώς σημάτων παρέχει στις επιχειρήσεις το δικαίωμα να αποκτούν, σύμφωνα με ενιαία διαδικασία, κοινοτικά σήματα τα οποία προστατεύονται κατά τρόπο ενιαίο και παράγουν τα αποτελέσματά τους σε όλο το έδαφος της Κοινότητας και ότι η κατά τα άνω αρχή του ενιαίου χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος ισχύει εφόσον ο εν λόγω κανονισμός δεν προβλέπει άλλως.
- 26 Στο πλαίσιο αυτό, η διαδικασία ανακοπής έχει σκοπό να αποτρέψει την καταχώριση κοινοτικών σημάτων που έρχονται σε σύγκρουση με προγενέστερα σήματα ή δικαιώματα. Η ερμηνεία αυτή, η οποία είναι η μόνη που είναι πλήρως ικανή να επιτύχει τους στόχους του κανονισμού 40/94 (προπαρατεθείσα απόφαση Moser Gturo Media, σκέψη 34), εκφράζεται στο άρθρο 43, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94, κατά το οποίο, «[α]ν, από την εξέταση της ανακοπής, προκύψει ότι η καταχώριση του σήματος αποκλείεται για το σύνολο ή για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες αιτείται το κοινοτικό σήμα, η αίτηση απορρίπτεται για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή τις υπηρεσίες». Πράγματι, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι ο σκοπός της εξετάσεως της ανακοπής έγκειται στον προσδιορισμό του αν υπάρχει, σε σχέση με όλα ή με ορισμένα από τα καλυπτόμενα προϊόντα ή υπηρεσίες, ως προς τα οποία βάλλεται η καταχώριση του σήματος το οποίο αφορά η αίτηση, λόγος απαραδέκτου της καταχώρισεως ο οποίος να δικαιολογεί την απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος.
- 27 Αντιθέτως, δεν προκύπτει από τη διάταξη αυτή ότι το ΓΕΕΑ υποχρεούται να στηρίζει την απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος σε όλους τους λόγους

απαραδέκτου της καταχώρισεως των οποίων γίνεται επίκληση προς στήριξη ανακοπής και οι οποίοι μπορούν να στηρίξουν την απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος. Πράγματι, σκοπός της διαδικασίας ανακοπής είναι να δώσει στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα να αντιταχθούν, σύμφωνα με ενιαία διαδικασία, στις αιτήσεις καταχώρισεως κοινοτικών σημάτων που μπορούν να δημιουργήσουν κίνδυνο συγχύσεως με τα δικά τους προγενέστερα σήματα ή δικαιώματα και όχι να διευθετούν εκ των προτέρων ενδεχόμενες συγκρούσεις σε εθνικό ή ακόμη και σε κοινοτικό επίπεδο (βλ., όσον αφορά τις συγκρούσεις στο εθνικό επίπεδο, την προπαρατεθείσα απόφαση Moser Grupo Media, σκέψη 35).

- 28 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το τμήμα ανακοπών απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως σήματος για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, δέχθηκε πλήρως την ανακοπή της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94.
- 29 Όσον αφορά την άποψη της προσφεύγουσας ότι πρέπει να αναγνωρισθεί στενή σχέση μεταξύ της διαδικασίας ανακοπής και της δυνατότητας του αιτούντος την καταχώριση κοινοτικού σήματος να ζητήσει τη μετατροπή της αιτήσεώς του σε αίτηση καταχώρισεως εθνικού σήματος, υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι η διαδικασία μετατροπής την οποία προβλέπουν τα άρθρα 108 έως 110 του κανονισμού 40/94 αποτελεί απλώς ευχέρεια του αιτούντος την καταχώριση κοινοτικού σήματος (προπαρατεθείσα απόφαση Moser Grupo Media, σκέψη 41). Εξάλλου, το γεγονός ότι η αίτηση μετατροπής διαβιβάζεται στις οικείες εθνικές αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 109, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, δεν σημαίνει ότι η αίτηση καταχώρισεως σήματος θα καταλήξει αυτομάτως στην καταχώριση. Στις εθνικές αρχές εναπόκειται να εξετάσουν τους ενδεχόμενους λόγους απαραδέκτου της καταχώρισεως, η δε προσφεύγουσα μπορεί, κατ' αρχήν, να προβάλει τα δικαιώματά της ενώπιον των αρχών αυτών. Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το συμφέρον που επικαλείται η προσφεύγουσα για να δικαιολογήσει το δικαίωμά της ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών αφορά μέλλουσα και αβέβαιη έννομη κατάσταση [προπαρατεθείσα απόφαση Moser Grupo Media, σκέψη 43· βλ., επίσης, υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Μαρτίου 2005, T-185/03, Fusco κατά ΓΕΕΑ — Fusco International (ENZO FUSCO), Συλλογή 2005, σ. II-715, σκέψη 70].

- 30 Μολονότι το άρθρο 108, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 ορίζει, για λόγους συνεπείας μεταξύ των αποφάσεων και οικονομίας τη διαδικασία, ότι δεν χωρεί μετατροπή εάν επιδιώκεται η προστασία σε κράτος μέλος στο οποίο, σύμφωνα με απόφαση του ΓΕΕΑ, συντρέχει, ως προς την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, λόγος απαραδέκτου της καταχώρισεως, η διάταξη αυτή επιβάλλει αποκλειστικώς και μόνο στο ΓΕΕΑ να σέβεται το περιεχόμενο της αποφάσεως αυτής, αν έχει εκδοθεί τέτοια απόφαση. Αντιθέτως, τίποτε δεν επιτρέπει να υποτεθεί ότι η διάταξη αυτή σκοπεί επίσης να επιβάλει στην υπηρεσία που αποφαίνεται επί ανακοπής να τροποποιήσει το περιεχόμενο της αποφάσεως της ώστε να εμποδίσει κατά το μέτρο του δυνατού τον αιτούντα την καταχώριση κοινοτικού σήματος να ζητήσει τη μετατροπή του. Πράγματι, αφενός, όπως ορθώς επισήμανε το ΓΕΕΑ, αν νομοθέτης επιθυμούσε να συνδέσει στενότερα τις διαδικασίες ανακοπής και μετατροπής, θα το είχε πράξει ρητώς. Αφετέρου, η ερμηνεία αυτή αντιβαίνει προδήλως στην επιταγή περί οικονομίας της διαδικασίας, δεδομένου ότι μπορεί να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να εξετάσει πλείονες λόγους απαραδέκτου της καταχώρισεως, ακόμη και οσάκις είναι πρόδηλο ότι ένας μόνο λόγος αρκεί για την απόρριψη του επιμάχου κοινοτικού σήματος.
- 31 Η άποψη της προσφεύγουσας αποδυναμώνεται επίσης από τον κανόνα 21, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1), ο οποίος αφορά την εξέταση πολλαπλών ανακοπών. Κατά τον κανόνα 21, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, «[α]ν από την προκαταρκτική εξέταση μιας ή περισσότερων ανακοπών [που έχουν ασκηθεί κατά της ίδιας αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος] προκύψει ότι το κοινοτικό σήμα για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση καταχώρισης, ενδέχεται να μην μπορεί να καταχωρισθεί ως προς το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία έχει ζητηθεί η καταχώριση, το [ΓΕΕΑ] μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία επί των λοιπών ανακοπών». Δυνάμει του κανόνα 21, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, όταν καταστεί τελεσίδικη η απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, λογίζονται ως εκδικασθείσες οι ανακοπές επί των οποίων έχει αναβληθεί η έκδοση αποφάσεως. Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ορθώς ότι, αν η διαδικασία αυτή επιτρέπεται σε περίπτωση πολλαπλών ανακοπών, πρέπει να επιτρέπεται κατά μείζονα λόγο σε περίπτωση προβολής πλειόνων λόγων απαραδέκτου με μία μόνον ανακοπή.

- 32 Επιπλέον, παρατηρείται ότι η προσφεύγουσα θεωρεί δεδομένο ότι η απόρριψη αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος λόγω της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και προγενεστέρου κοινοτικού σήματος έχει αυτομάτως ως αποτέλεσμα ότι ο κίνδυνος αυτός θεωρείται ότι υπάρχει εντός όλων των κρατών μελών της Κοινότητας. Έστω και αν το άρθρο 8 του κανονισμού 40/94 δεν περιέχει διάταξη παρεμφερή με εκείνη του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού σύμφωνα με την οποία αρκεί, για να μη γίνει δεκτό ένα σήμα προς καταχώριση, να υφίσταται ένας απόλυτος λόγος απαραδέκτου μόνο σε τμήμα της Κοινότητας, από τον ενιαίο χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος προκύπτει ότι η καταχώριση πρέπει επίσης να μη γίνει δεκτή όταν ο σχετικός λόγος απαραδέκτου που απορρέει από προγενέστερο κοινοτικό σήμα υφίσταται μόνο σε τμήμα της επικράτειας αυτής [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 2004, T-355/02, *Mühlens κατά ΓΕΕΑ — Zirh International (ZIRH)*, Συλλογή 2004, σ. II-791, σκέψη 36, και της 6ης Οκτωβρίου 2004, T-117/03 έως T-119/03 και T-171/03, *New Look κατά ΓΕΕΑ — Naulover (NLSPOORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection)*, Συλλογή 2004, σ. II-3471, σκέψη 34]. Επομένως, είναι προδήλως υπερβολικό να αποκλεισθεί η μετατροπή της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος εάν επιδιώκεται η προστασία σε κράτος μέλος στο οποίο δεν συντρέχει λόγος απαραδέκτου ή, τουλάχιστον, ως προς επικράτεια στην οποία ο λόγος αυτός δεν διαπιστώθηκε με την οικεία απόφαση του ΓΕΕΑ.
- 33 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι το προγενέστερο κοινοτικό σήμα μπορεί να έχει διαγραφεί οριστικά από το κοινοτικό μητρώο σημάτων κατά τον χρόνο που μια ενδεχόμενη αίτηση μετατροπής θα διαβιβάσθει στις εθνικές αρχές, εμποδίζοντας έτσι την προσφεύγουσα να προβάλει τα δικαιώματα που αφορούν το σήμα αυτό, το ΓΕΕΑ επισήμανε ορθώς ότι κατά του προγενεστέρου κοινοτικού σήματος της προσφεύγουσας είχε ήδη υποβληθεί αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας κατά τον χρόνο που το τμήμα ανακοπών αποφάνθηκε επί της ανακοπής. Σε μια τέτοια περίπτωση, η ενδεχόμενη υποχρέωση εξετάσεως όλων των λόγων απαραδέκτου της καταχωρίσεως των οποίων έγινε επίκληση θα υποχρέωνε το τμήμα ανακοπών να αναστείλει τη διαδικασία μέχρι την περάτωση της διαδικασίας επί της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 6, του κανονισμού 2868/95, όπως ίσχυε τότε. Η αναστολή αυτή θα ήταν απαραίτητη κατά μείζονα λόγο αν το τμήμα ανακοπών είχε υιοθετήσει την άποψη της προσφεύγουσας ότι υπάρχει στενή σχέση μεταξύ των διαδικασιών ανακοπής και μετατροπής.

34 Κατά συνέπεια, οι φερόμενες διαφορές ως προς τα πραγματικά περιστατικά μεταξύ της υπό κρίση υποθέσεως και αυτής επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Moser Grupo Media πρέπει να σχετικοποιηθούν. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση εκείνη, το προγενέστερο κοινοτικό σήμα του οποίου είχε γίνει επίκληση προς στήριξη της ανακοπής δεν είχε ακόμη καταχωρισθεί. Σε μια τέτοια περίπτωση, δεν ήταν αναγκαίο να παραταθεί περισσότερο η διαδικασία με την αναστολή της, δυνάμει του κανόνα 20, παράγραφος 6, του κανονισμού 2868/95, όπως ίσχυε τότε, μέχρι την καταχώριση του κοινοτικού σήματος (προπαρατεθείσα απόφαση Moser Grupo Media, σκέψη 46). Η συλλογιστική αυτή μπορεί να μεταφερθεί στην περίπτωση κοινοτικού σήματος κατά του οποίου έχει ασκηθεί αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας η οποία έγινε δεκτή από το τμήμα προσφυγών, αλλά η σχετική απόφαση δεν έχει ακόμη αρχίσει να ισχύει δυνάμει του άρθρου 62, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.

35 Τρίτον, σε περίπτωση ανακοπής βασιζόμενης σε πλείονα προγενέστερα εθνικά και κοινοτικά σήματα, δεν υπάρχει καμία υποχρέωση για το ΓΕΕΑ να δώσει προτεραιότητα στα κοινοτικά σήματα. Όπως προκύπτει από την πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, το κοινοτικό δίκαιο περί σημάτων δεν αντικαθιστά τα δίκαια περί σημάτων των κρατών μελών και δεν υπάρχει λόγος να υποχρεωθούν οι επιχειρήσεις να καταθέτουν τα σήματά τους ως κοινοτικά σήματα. Κατά συνέπεια, δεν ευσταθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι σκοπός του κανονισμού 40/94 είναι να πεισθούν οι επιχειρηματίες να μεταβούν από ένα εθνικό σύστημα προστασίας των καταχωρισθέντων σημάτων σε ένα κοινοτικό σύστημα ενιαίας προστασίας του σήματος εντός όλων των κρατών μελών. Ειδικότερα, μολονότι το άρθρο 34 του κανονισμού 40/94, κατά το οποίο ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος μπορεί να επικαλεσθεί την αρχαιότητα εθνικού σήματος το οποίο είχε αφήσει να αποσβεσθεί ή του οποίου είχε παραιτηθεί, έχει ως αποτέλεσμα να διευκολύνει, από πρακτικής απόψεως, την αντικατάσταση εθνικού σήματος από κοινοτικό σήμα, γεγονός παραμένει ότι η διάταξη αυτή, η οποία παρέχει απλώς ευχέρεια στους επιχειρηματίες, πόρρω απέχει από το να έχει το περιεχόμενο που της προσδίδει η προσφεύγουσα. Όπως προκύπτει, ιδίως, από τα άρθρα 108 έως 110 του κανονισμού 40/94, ο κανονισμός αυτός περιέχει επίσης διατάξεις παρέχουσες, αντιθέτως, τη δυνατότητα μετατροπής κοινοτικού σήματος σε εθνικά σήματα.

- 36 Τέλος, οι σκέψεις αυτές δεν αποδυναμώνονται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι παρατιθέμενες στη σκέψη 44 της αποφάσεως Moser Grupo Media αποφάσεις δεν αφορούν περιπτώσεις πλήρως συγκρίσιμες προς την υπό κρίση.
- 37 Από το σύνολο των σκέψεων αυτών συνάγεται ότι το τμήμα ανακοπών δικαίωσε πλήρως την προσφεύγουσα, οπότε αυτή δεν μπορούσε να ασκήσει παραδεκτώως προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση δεν έσφαλε. Δεδομένου ότι ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας είναι προδήλως αβάσιμος, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί το παραδεκτό του δευτέρου αιτήματος της προσφεύγουσας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 38 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα του ΓΕΕΑ σύμφωνα με το αίτημά του. Δεδομένου ότι η παρεμβαίνουσα δεν ζήτησε να καταδικασθεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, θα φέρει τα δικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, πλην των εξόδων της παρεμβαίνουσας.**
- 3) Η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

Λουξεμβούργο, 11 Μαΐου 2006.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung